

Lov om international fuldbyrdelse af straf giver i § 8 en tilsvarende mulighed for varetægtsfængsling af domfældte med henblik på at sikre vedkommendes tilstedeværelse og muligheden for, at straffen umiddelbart kan fuldbyrdes. § 8 giver dog et selvstændigt grundlag for varetægtsfængsling i modsætning til den foreslåede bestemmelse i § 54 c.

3.3.2. Underretning og høring af udstedelsesstaten mv.

Forslaget til rammeafgørelsen indeholder detaljerede regler om underretning af udstedelsesstatens myndigheder (artikel 17), samt om høring af udstedelsesstaten, inden der træffes afgørelse om afslag (artikel 9, stk. 2). Disse hørings- og underretningsforpligtelser foreslås gennemført i § 29 g og § 29 i, jf. lovforslagets § 1, nr. 12 og bemærkningerne hertil.

3.4. Virkningen af overførelse til afsoning i Danmark

3.4.1. Fuldbyrdelse af sanktionen her i landet

Som nævnt ovenfor er udgangspunktet efter forslaget til rammeafgørelse, at den dom om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som er afsagt i udstedelsesstaten, skal fuldbyrdes i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med dommen, men efter reglerne i fuldbyrdelsesstaten, jf. artikel 8 og artikel 13. Fuldbyrdelsesstaten har dog mulighed for at tilpasse sanktionen, hvis den på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, eller varigheden overstiger den maksimale straf efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning for tilsvarende strafbare handlinger, jf. artikel 8, stk. 2 og 3, der er nærmere beskrevet i dette afsnits pkt. 2.2.2.

Hermed adskiller reglerne i rammeafgørelsen sig fra de nugældende regler, hvorefter den idømte sanktion som hovedregel omsættes til en sanktion, svarende til den straf, der ville være forskyldt efter dansk retspraksis. Der kan henvises til artikel 9 og artikel 11 i Europarådets konvention om overførelse af domfældte, samt artikel 44 i 1970-konventionen. Afgørelsen om omsætning træffes som udgangspunkt ved dom, jf. § 3, stk. 2, i lov om international fuldbyrdelse af straf og 1970-konventionens artikel 37.

Forslaget til § 29 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, indebærer, at de danske myndigheder som udgangspunkt skal fuldbyrde en idømt sanktion i overensstemmelse med sit indhold såvel i forhold til straffens art som længde.

Den foreslåede bestemmelse i § 29 b, stk. 2, giver dog mulighed for, at straffen kan nedsættes, hvis straffen overstiger den efter loven foreskrevne maksimale

straf for tilsvarende forbrydelse her i landet. Nedsættelsen sker i givet fald til den maksimalt foreskrevne straf. Retten skal således ikke foretage en vurdering af, hvilken straf der faktisk ville være blevet idømt, hvis den domfældte var blevet dømt her i landet for at have begået en tilsvarende forbrydelse (omsætning til dansk strafniveau), men skal som udgangspunkt alene vurdere, hvilken straffebestemmelse og dermed strafferamme der skal anvendes.

Den foreslåede bestemmelse i § 29 b, stk. 3, giver mulighed for at tilpasse sanktionen, hvis sanktionen efter sin art ikke er forenelig med sanktionerne i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling. I givet fald tilpasses straffen til den sanktion, der ville gælde efter dansk ret for en tilsvarende lovovertrædelse.

Den tilpassede sanktion skal i videst muligt omfang ligne den sanktion, der er udmålt i udstedelsesstaten. En fængselsstraf må ikke konverteres til bødestraf, jf. artikel 8, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse. En fængselsstraf idømt i f.eks. en hastighedsovertrædelsessag, der i visse lande kan medføre fængselsstraf, vil således ikke kunne konverteres til bødestraf alene med henvisning til, at den danske færdselslov ikke hjemler fængselsstraf for den pågældende overtrædelse. Forslaget til rammeafgørelse indeholder ikke udtrykkelige bestemmelser om tilpasning af fængselsstraf i denne situation, men det må antages, at straffen ved overførelse til afsoning her i landet som udgangspunkt vil skulle tilpasses til den lavest mulige strafposition for fængselsstraf, dvs. 7 dage, jf. straffelovens § 33, stk. 1, når dansk ret ikke hjemler fængselsstraf for en given overtrædelse, der i et andet medlemsland har ført til idømmelse af fængselsstraf.

Det bemærkes i den forbindelse, at udstedelsesstaten efter artikel 10 i forslaget til rammeafgørelse skal underrettes om tilpasningen af sanktionen samtidig med underretning om, at sanktionen kan fuldbyrdes her i landet. Udstedelsesstaten vil kunne trække anmodningen om fuldbyrdelse tilbage, så længe fuldbyrdelsen her i landet ikke er påbegyndt, jf. artikel 10a i rammeafgørelsen.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af forslaget til rammeafgørelse, om oplysninger om gerningsmanden kan tillægges betydning ved vurderingen af, om den idømte sanktion skal tilpasses og i givet fald hvordan. Oplysninger om gerningsmanden må dog antages at skulle inddrages, når oplysningerne har betydning for, hvilken sanktion der ville kunne idømmes efter dansk straffelovgivning. Som eksempel kan nævnes, at straffen efter § 33, stk. 3, i straffeloven ikke må overstige fængsel i 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt